No. 2712 Zaterdag 25 Januari 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Curaçaose R. K. Partij.

Woensdagavond heeft alhier de oprichting plaats gehad van de R. K. Partij.

Mgr. Verriet had daartoe te zijnen huize uitgenodigd een 40 tal heren vertegenwoordigend de verschillende katholieke bevolkingsgroepen van ons eiland, welke allen aan de uitnodiging gehoor gegeven hadden.

In zijn inleiding zette Mgr. uiteen het doel waartoe deze vergadering was bijeengeroepen. De herziening van het regeringsreglement, welke spoedig een feit zal zijn, zal dan ook aan het Curaçaose volk het recht geven van vertegenwoordigers te kiezen en daarvoor moest het voorbereidend werk gedaan worden, om aan het katholieke volksdeel quantitatief en qualitatief de plaats te geven welke het rechtens toekomt.

Lange tijd werd op Curaçao het katholieke volk, zij het dan als grote, quantité negligeable beschouwd en mocht het, slechts door een zeer kleine minderheid in de Koloniale Raad vertegenwoordigd worden. Deze tijden zijn voorbij, maar om nu aan het volk de plaats te geven die het toekomt is er nodig een Curaçaose R. K. partij.

Van deze partij zal de leiding moeten uitgaan bij de toekomstige verkiezingen. Zij zal moeten vaststellen een program van beginselen, een program van actie.

De organisatie die Mgr. voorstelde, was die van het moederland, waar in 1926 de Algemene Bond van R. K. Rijkskieskringorganisaties omgezet werd tot de R.K. Staatspartij in Nederland.

En Mgr. hoopte hedenavond te komen tot de oprichting van de R.K. partij op Curaçao.

Mgr. begon met daarna de vraag te stellen of alle aanwezigen overtuigd waren van de noodzakelijkheid der oprichting en ook bereid waren aan de oprichting mede te werken.

Na een bevestigend antwoord ging men over tot de samenstelling der statuten.

Mgr. kwam reeds met een concept ter tafel, wat aanstonds in behandeling werd genomen en met enkele wijzigingen door de vergadering werd goedgekeurd.

Men ging thans over tot de samenstelling van het voorlopig Bestuur.

Volgens de Statuten zou dit bestaan uit 7 leden en als zodanig werden gekozen de Heren Boelens, Mr. Da Costa Gomez, van der Drift, Kroon, F. Mensing E. Römer en J. Sprockel.

Dezer dagen zullen deze Heren de functies onderling verdelen. Een der eerste werkzaamheden zal zijn van het Gouvernement de goedkeuring vragen over deze Statuten.

Maar dan rest zeker voor de nieuwe partij een groot en spoedig werk, n.l. de samenstelling van een program van beginselen en een program van actie.

Maar een korte handleiding bezitten wij katholieken gelukkig in het degelijke Algemeen Staatkundig program, waarvan dezer dagen bij de Kath. Staatspartij in Nederland het ontwerp verschenen is.

De grote katholieke richtlijnen zijn daarin reeds voor ons klaar en duidelijk ontvouwd.

Deze eeuwige beginselen blijven en slechts in het progam van actie behoeven deze beginselen op de omstandigheden en noden van plaats en tijd worden toegepast.

Een groot werk toch, maar een mooi werk, waarvan we het ontwerp met volle vertrouwen kunnen overlaten aan het Bestuur, dat zich in deze arbeid zeker weet van de steun van geheel ons katholieke volk.

We wensen hen dan ook het beste succes, met de woorden waarmede onze bisschop de inleiding sloot:

In nomine Domine feliciter.

Godsdienst en Staatkunde.

Woensdagavond is ten huize van Z. H. Excellentie Mgr. Verriet de oprichting tot stand gekomen van de Curaçaose R. K. Partij.

Voor sommige personen van zekere richting heeft de combinatie R. K. of liever Godsdienst in 't algemeen en politiek werkelijk iets van een nachtmerrie.

De leer echter dat godsdienst en Staatkunde twee afzonderlijke begrippen zijn, die niet op elkanders terrein moeten komen, is werkelijk niet nieuw.

Van de dagen der Franse revolutie af, heeft men getracht op die wijze het woord Gods op zij te mogen schuiven. De nationaal socialist van deze tijd, spreekt ook in dit opzicht niet anders dan de verlichte wijze van honderd jaar geleden en de vrijmetselaar, en zoals de sociaal democraat en communist, die voor het ondervangen van deze moeilijkheid de frase uitvonden, dat godsdienst privaat zaak was. Iets voor het individu afzonderlijk, maar de Staat, de gemeenschap, het algemeen volksbelang, stelde zijn eigen eisen, aldus Marx.

Men ziet ook hier weer, hoe er tussen den liberaal van de Franse revolutie, den Marxist en den Nationaal Socialist een merkwaardige eenstemmigheid bestaat. Men vindt elkander hierin, dat een verwaand geslacht meent door eigen kracht en bij het licht van eigen wijsheid, alles in het staatsleven te kunnen verklaren en daardoor te beheersen.

De ellende, waarin de wereld thans vertoeft, is voor een niet gering deel aan deze waanwijsheid van den mens te danken. Waar de mens het Woord Gods verwerpt, daar wordt alles donker voor de verwarde geest. Treffend duidelijk wordt dit uiteengezet in het nieuwe beginsel-program van de Nederlandse Kath. Staatspartij en welke het voorbeeld is voor onze R. K. Partij, waarin ook voor de Staatkunde fier en duidelijk de H. Schrift aanvaard wordt als de magna charta van onze politieke geloofsbelijdenis en waarin elk politiek en staatkundig beginsel onherroepelijk wordt afgewezen, indien het in strijd komt met Gods Woord.

Dat is het wezen en de kern van de Kath. Partij waarin wij ons onderscheiden van alle vrijzinnige en socialistische partijen, maar evenzeer van de N.S.B. Alleen met de protestantchristelijke groepen hebben wij deze vaste principiële grondslag gemeen en vandaar dan ook, dat er ondanks alles, tussen deze groepen een krachtige band blijft bestaan.

De erkenning van het Woord Gods, dat is de hoeksteen van onze kath. politiek. Dat is het voornaamste fundament, waarop de Kath. Staatsleer gebouwd is. Deze belijdenis is het alles beheersende artikel van ons kath. program en wanneer wij dit zouden verzwakken, dan zouden we ons eigen bestaan verzwakken, dan zou het begrip: Katholieke Partij" elke betekenis verloren hebben.

Willen wij daarmee nu zeggen, dat elk onderzoek van aard en karakter van het staatsleven en van zijn historie overbodig is geworden? Of dat wij geen oog behoeven te hebben voor de verandering en de ontwikkeling in het staatsleven?

Een ontkenning van deze vragen is nauwelijks nodig.

Het eerste zou een erge verblinding zijn, want juist door de belijdenis van de eeuwige en onveranderlijke beginselen is het toetsen van alles aan die beginselen een plicht. Een negatie van de veranderingen in ons staatsleven zou bovendien de indruk kunnen wekken, dat het Woord Gods slechts voor één geslacht geschreven was. Neen zij spreken juist van eeuwige beginselen, omdat ze voor alle tijden zijn.

Wij katholieken mogen ook nooit over het hoofd zien, deze eenvoudige waarheid, dat de Kerk een goddelijke instelling is: eeuwig en onveranderlijk in haar beginselen. Maar door Chritus gesticht is in een menselijke maatschappij en in haar aanpassing tot die menselijke maatschappij, aan elke maatschappelijke verandering onderhevig is. Alleen in het licht van het onveranderlijke Woord, kunnen wij beoordelen, wat in die groei en verandering normaal en gezond is en wat als dwaling en in strijd met Gods Woord moet worden afgewezen.

Maar deze onmisbare slagboom op de levensweg, die ons voor elk dodelijk verkeersongeval behoedt, mag volgens onze tegenstanders, in de staatkunde niet gebruikt worden.

Alsof de wereld wel de Kerk, maar de Kerk de wereld niet zou kunnen verstaan en niet zou kunnen begrijpen wat haar behoeften zijn.

De zaken zijn juist andersom en wie oog heeft voor de lessen der geschiedenis, zal moeten erkennen, dat dit voorop stellen van het goddelijk leergezag, de dingen van ons politieke leven niet in de weg staat, maar de juiste oplossing ervan in hoge mate bevordert. Dit geldt niet alleen voor de wetenschappelijke wereld, maar voor het hele volksleven. Het waren niet de slechtste oplossingen in de wereldgeschiedenis, waarop de Kerk heur keur gezet heeft. Reeds Augustinus leert het ons in zijn De Civitate Dei, dat wanneer de Staat, het Woord Gods niet tot richtsnoer kiest, zoals een zeeman het baken bij donkere nacht, de mens blijft dolen in het donker, ondanks de inspanning van alle geestelijke en lichamelijke krachten. De rechte kennis van de mens tot God en tot de werken Gods is buiten de H. Schrift niet te vinden, zo zegt deze sublieme kerkleraar.

Tekenend, en voor alle tijden geldend, is de ontroerende klacht van den dichter van het rationalisme, in een tijd, toen de menselijke hoogmoed, triomfen vierde en alles meende te kunnen verklaren. Het is de klacht van Lamartine aan Lord Byron gewijd in zijn „L'Homme" (de mens).

Beoordeel niet, zo roept hij Byron toe, belijdt. Hoe dieper ik mij in de dingen tracht door te denken, hoe meer ik mij er in verlies. De mens is als een gevallen God, die zich de hemel nog slechts herinnert. Onvolkomen of gevallen, de mens is het grote mysterie."

Men kan het nog zo goed bedoelen, maar als men de weg van God verlaat, dan wandelt men in de diepste duisternis en men weet niet waar men belanden zal.

Indien ooit gebleken is, hoe zwak en nietig de mens is met al zijn wetenschap en met al zijn kracht, dan is het toch wel in onze tijd, nu we voor geen enkel probleem, ondanks het feit, dat millioenen door de desorganisatie tot wanhoop zijn gebracht, een uitweg weten.

En als gevolg van die machteloosheid, zien we tot welke dwaasheden en gruwelen de mensen vervallen, die het licht der H. Schrift afwijzen, omdat zij zich zelf in staat achten het verlossende antwoord te geven. Zij negéren God en Zijn geboden, maar waar God verloochend wordt, daar komt de duivel met zijn trawanten en maakt het leven tot 'n hel.

Alleen de erkenning van het Woord van God, Zijn onfeilbare leer te aanvaarden als de enige richtsnoer voor heel onze handel en wandel, zal de wereld kunnen behouden en de mensheid nog kunnen redden.

Vandaar dat het nieuwe beginsel-program van de Kath. Staatspartij als eerste en voornaamste beginsel van ons program voorop stelt, dat wij als goede katholieke staatsburgers, eerbiedig luisteren, naar hetgeen God ons zegt en daarvan ook getuigen, fier en onbeschroomd op politiek terrein.

De enige plaats voor Katholieken in het politieke leven is dan ook de Cur. R. K. Partij.

DE POST KOMT AAN: In het Reuzengebergte op de grens van Duitsland en Tsjecho-Slowakije, waar 's winters nooit gebrek is aan sneeuw, gebruiken de brievenbestellers sleden voor het vervoer van postpaketten.

Per vliegboot van Londen naar New York.

De onlangs te Washington gevallen definitieve beslissing inzake de instelling van 'n regelmatige Trans-Atlantische luchtdienst is wellicht de belangrijkste, die ooit in de geschiedenis van het luchtvervoer genomen is.

De desbetreffende besprekingen, die gevoerd werden tussen de vertegenwoordigers van de civiele luchtvaart van Engeland, Ierland, Amerika, Canada en Newfoundland zijn weliswaar niet bekroond met een formele overeenkomst, doch niettemin heeft men een soort gentlemen agreement gesloten, waarbij aan de „Imperial Airways" landingsfaciliteiten werden toegezegd in Amerika en aan de „Pan-American Airways" in Groot-Brittannië, Canada en Ierland.

Hiermede is de basis van de nieuwe luchtdienst, die de Oude en de Nieuwe Wereld nog nauwer dan voorheen met elkaar zal verbinden, definitief gelegd.

Naar de Amerikaanse onder-staatssecretaris van buitenlandse zaken, Walton Moore mededeelde, zal men in de zomer van dit jaar met de eerste proefvluchten beginnen langs de zuidelijke Oceaan-route — via de Bermuda-eilanden, de Azoren en Portugal — welke route voorlopig als de meest veilige en gemakkelijkste gekozen is.

In de Verenigde Staten zullen Charleston, Norfolk en New-York landingsplaatsen worden, terwijl als Britse basis waarschijnlijk Southampton zal worden gekozen.

De goed beschutte wateren van de Solent, waaraan Southampton is gelegen, zijn om zo te zeggen geschapen voor de ontvangst van giganteske oceaan-vliegboten.

Southampton beschikt bovendien reeds

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

— „Een laatste vraag nog," zei Vorobeïtchik zijn hoed nemend. „Daags vóór de misdaad heeft de kleine Jacques zijn grote verlangen geuit om het boek :„De reizen van Gulliver" te bezitten... Hebt u er nooit aan gedacht hem dit te geven?..."

— „Toch wel," antwoordde Feldhun, „maar ik heb daar van moeten afzien!"

— „Waarom?"

— „Omdat ik geen geld had!"

Wens ging naar de deur en het viel hem nu te binnen dat Max Hartog hem ook gezegd had: „geen paar frank te kunnen prijsgeven voor wat genegenheid."

Eenzelfde bezuiniging had dus deze twee mannen weerhouden: vanwege Feldhun kon het met de waarheid overeenstemmen; vanwege Max Hartog echter was het een onbeschaamde leugen!...

Juist toen Vorobeïtchik het vertrek verliet, kwam er een klein dik heertje binnen met 'n lijkbiddersgezicht; hij had 'n grote lederen tas onder de arm en keek in alle hoeken en kanten.

— „'n Deurwaarder!" meende Wens.

* * *

Het huis van de Leparme's te Brugge had 'n hoge puntgevel, de achtermuur begroeid met korstmos, stond in 't water der wallen, de luiken waren dicht en Vorobeïtchik moest tweemaal bellen om te worden binnengelaten.

In de kamer waar men hem binnenleidde, was het halfdonker en er hing 'n sterke geur van bloemen, hetgeen Wens deed veronderstellen dat de oude Leparme dezelfde morgen pas begraven was.

De detective hoorde iemand het licht aandraaien en uit 'n kristallen luster viel 'n witte klaarte in het vertrek. Vorobeïtchik stond op en groette de twee mannen die binnentraden: ze waren beiden even groot en in 't zwart gekleed, de oudste droeg 'n korte baard, de andere had meer van het oosterse type: krulharen, klein voorhoofd en kromme neus.

Hubert Leparme nam plaats recht tegenover Wens, de andere bleef staan.

— „Ongetwijfeld weet u reeds waarom ik gekomen ben!" begon Wens; „de 14e, 's namiddags, werden uw oudschoonzuster, Mevr. Rouvet, en haar zoontje vermoord."

„We hebben dat vernomen uit de dagbladen," zei Hubert. „Wij hebben zelf die dag vader verloren... deze morgen is hij begraven."

— „Nog al lang ziek geweest, zó 't schijnt?"

— „Veertien dagen..."

De stemmen klonken koud en hol in het vertrek dat 's morgens nog tot lijkkamer had gediend.

— „Gestorven heel vroeg in de morgen?" informeerde Wens.

— „Toch niet! nog geleefd tot 's avonds."

Het was 'n tijdje heel stil nu.

„Weer 'n geheel andere atmosfeer hier!" dacht Wens. „Als men later dat onderzoek zal herinneren, dan zal de naam Leparme nog altijd 'n droevige, lugubere indruk verwekken: twee broers die waken bij het bed van 'n stervende; traag voortschrijden achter de lijkbaar en gebogen staan over 'n kuil. De gestalten van Max Hartog en z'n verloofde daarentegen, zal ik terugzien in een luxueus decor, gestreeld door de zeewinden en opgevrolijkt door gramafoonmuziek. Feldhun zal ik altijd terugvinden in de kleine, zonderling-gemeubelde kamer, het laatste verblijf van een door-de-miserie-nagejaagd mens!" Zo dacht Wens.

— „U zult er me toch geen kwaad om willen," zei Vorobeïchik, „dat ik in zulke droeve omstandigheden u ophoudt? Het is m'n plicht die zaak tot in haar kleinste bijzonderheden uit te diepen."

Toen Wens daar wegging hadden de twee broers hem de verzekering gegeven dat, de 14de Juni, heel de dag, alle twee, op de kamer van hun vader waren gebleven.

Hij zocht een publieke telefoon op en vroeg aansluiting met het paleis van justitie; hij deelde Bure de uislag mee van dit laatste bezoek, maar zeide heel weinig van het voorgaande.

— „En, zoals u ziet," besloot hij, „het scheelde heel weinig of de kleine Jacques had toch geërfd van grootvader: Sébastian Leparme!"

— „'s Levens wegen zijn soms ondoorgrondbaar!!" sprak Bure in de telefoon.

— „Akkoord!" antwoordde Wens, „maar hebt U er nooit aan gedacht dat men die, zonder veel last, kan wijzigen?" en hij belde af.

VIII.

In de val.

Het was een donkere avond, toen in het hotel 'n man binnenstapte met hoog-opgeslagen kraag en diep-ingetrokken hoed, zodat van het gezicht niets dan de ogen zichtbaar waren. Hij geraakte ongemerkt voorbij de kassa, en ging recht naar de trap; op de tweede verdieping kwam hij in een lange gang vol kamerdeuren, waarvan hij één voor één de nummers las. Aan nr. 31 bleef hij staan en luisterde...: het was doodstil. Hij haalde 'n passe-partout uit z'n zak, opende de deur en ging binnen; in 't licht van z'n zaklamp ging hij naar de vensters en liet de gordijnen en stores neer, toen draaide hij het licht aan en stak z'n zaklamp weg.

Het was 'n smalle, lange kamer, arm gemeubeld: 'n bed, 'n tafeltje met 'n gescheurde waterkan en enkele benodigdheden, een fluwelen zetel en 'n primitieve kleerkast. De kamer die eraan verbonden was, geleek min of meer op een badkamer; er was 'n gebarsten badkuip, 'n stoeltje waarop 'n paar handdoeken en, tegen de muur, een glansloze spiegel. Snel had de man de twee kamers doorlopen en doorzocht; hij bleef 'n tijd onbeweeglijk staan, stak 'n sigaret op en dacht na. Na 'n poosje doofde hij de sigaret en wierp ze onder het bed; haastig maar zeer methodisch — de vrucht van vele jaren practijk! — doorsnuffelde hij al de laden, trok de dekens van het bed, keerde de matras en betastte het hoofdkussen... maar vond niet hetgeen hij hoopte te vinden. Hij bracht alles weer terug in orde en schoof het gordijn weg van de primitieve kleerkast. Er hingen twee kostumes in; hij betastte ze, overal... nog, en nog... Te vergeefs. Toen stond hij weer op en z'n lippen plooiden tot 'n schalks lachje; hij ging in de badkamer, afgesloten van de andere door 'n zwaar, neerhangend tapijt. Op dit ogenblik juist hoorde hij spreken in de gang.

— „Goede avond, Yvonne."

— „Goede avond."

De jonge vrouw, die uit nr. 27 kwam, had zich omgekeerd naar twee mannen die bleven staan voor nr. 31. Eén van beide nam 'n sleutel, opende de deur en de kleinste — die ook de dikste was, met zware snor en ros haar — ging binnen; de andere was wel 'n kop groter met 'n kaal, gerimpeld gezicht, en in z'n knoopsgat stak 'n takje reseda; hij draaide het licht op, duwde de deur toe en liet zich geeuwend achterovervallen op het krakend bed; de andere bleek niet helemaal gerust... z'n ogen zochten onrustig links en rechts.

— „Zeg eens, Ernest!... hier heeft iemand gerookt!" zei hij tot z'n gezel.

— „Ja!... de kamerknecht waarschijnlijk!... 't Is om te stikken!" antwoordde de andere; hij zuchtte en liet zich van het bed glijden, ontdeed zich van z'n vest en smeet die op 'n stoel.

— „'n Whisky?..." vroeg hij aan z'n maat.

— „Dat is geen pijperook maar sigarettenrook!" hernam de andere.

— „Kan me niet schelen!... 'n Whisky?..." en meteen haalde hij van onder het bed enkele flessen te voorschijn. „'n Ideale kelder," lachte hij; „hier zal niemand ze komen zoeken! Ha-ha!... Geen luxe, maar..." Hij stond op, 'n eindje sigaret met kartonnen uiteinde tussen de vingers.

wordt vervolgd.

over de nodige fabrieken en over het nodige technische personeel.

Door speciale boottreinen zal de nieuwe basis met Londen worden verbonden, zodat in New-York geposte brieven in ieder geval binnen drie dagen in Engeland aan huis zullen kunnen worden besteld.

Passagiers zullen uiteraard nog eerder op hun bestemming kunnen zijn.

Zo zal het eventueel mogelijk zijn, dat iemand, die met de vroege ochtendtrein van het Victoria-station uit Londen vertrekt, 's avonds om tien uur reeds rustig loopt te kuieren op de Broadway in New-York.

De eerste zes maanden echter zullen uitsluitend poststukken worden vervoerd overeenkomstig de door de „Pan-American Airways" ook bij de voorbereiding van haar nieuwe Trans-Pacificdienst gevolgde methode.

Inmiddels zal er nog heel wat studie gemaakt moeten worden, voor de eigenlijke Trans-Atlantische dienst begint.

Het staat vrijwel vast, dat de Martin „Oceaan-Clipper" oftewel het type 130, dat de Amerikanen op het ogenblik reeds op hun lijn over de Stille Oceaan gebruiken, door de „Pan-Atlantische dienst zal worden gevlogen.

Met volle last weegt dit toestel twintig ton.

Het heeft een gemiddelde kruissnelheid van ruim 160 Engelse mijlen per uur en kan desnoods vijftig passagiers vervoeren, naar gelang het gewicht van de post, die aan boord is.

In dat geval kan het een afstand van 1200 mijlen afleggen, zonder een tussenlanding te maken, terwijl anders de maximum-afstand vierduizend mijlen bedraagt.

Dat echter ook de „Imperial Airways" van dit Amerikaanse vliegtuig-type gebruik zullen maken, lijkt niet waarschijnlijk, te oordelen althans naar een verklaring, die een der Britse vertegenwoordigers op de luchtvaart-conferentie van Washington, Sir Donald Banks, directeur-generaal der Britse posterijen, in een telefoongesprek tegenover een speciale medewerker van de „Daily Express" heeft afgelegd.

„Ik geloof niet, dat het juist is te zeggen, aldus Sir Donald, dat de „Imperial Airways" voor de Trans-Atlantische dienst soortgelijke Clippers als de China-Clippers hebben besteld.

Ik ben er zeker van, dat de „Imperial Airways" Britse machines zullen aanschaffen. Inderdaad verneem ik, dat speciale middelen en constructietypen op het ogenblik worden ontworpen."

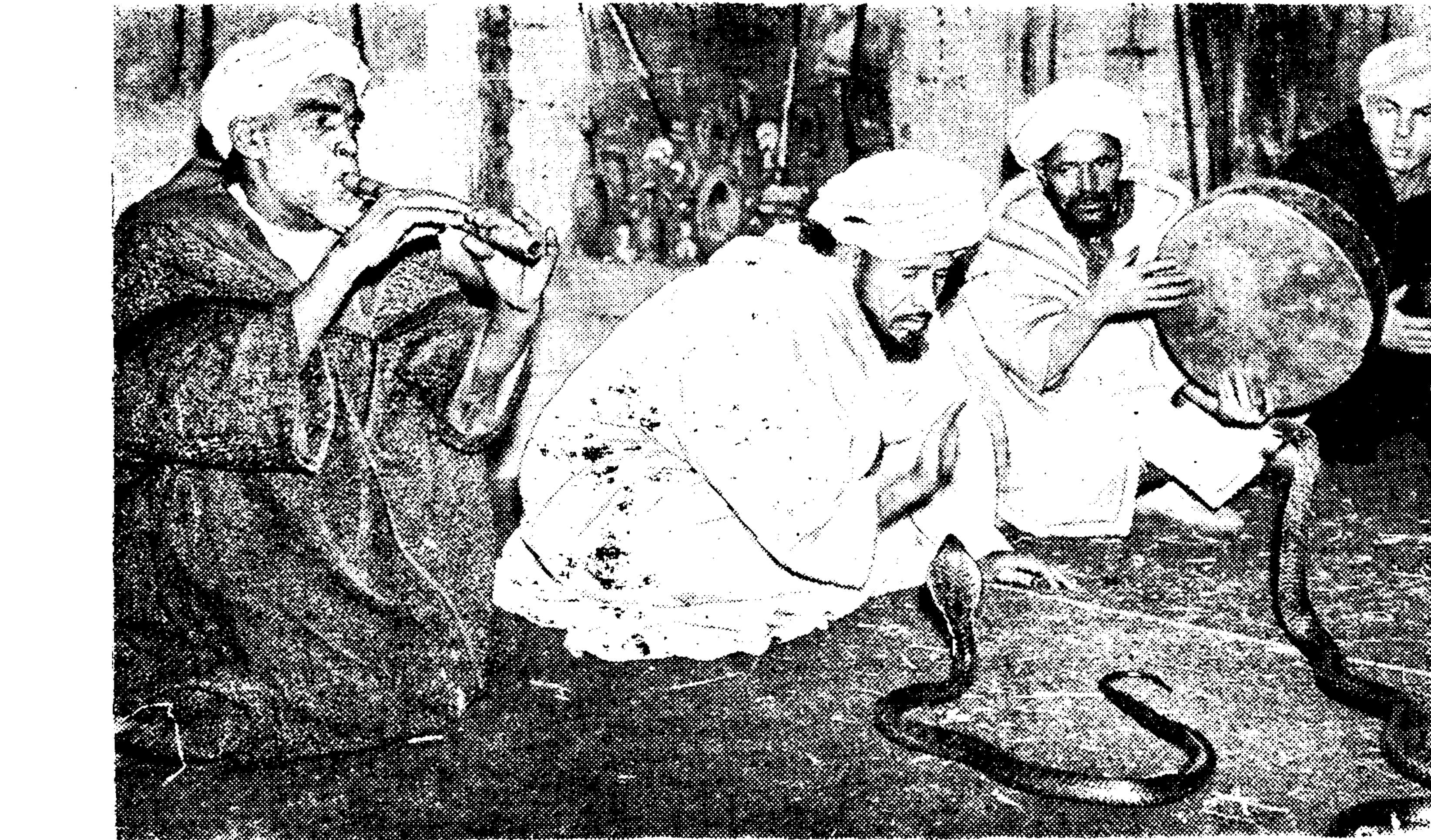
Wat verder de subsidiering betreft van de dienst die zou bestaan in vier vluchten per week, hieromtrent is nog generlei beslissing getroffen, hoewel het, naar de Washingtonse correspondent van de „Daily Telegraph" schrijft, waarschijnlijk is, dat de tijdens de voorgenomen proefperiode in de zomer van het volgend jaar de betrokken maatschappijen de Amerikaanse regering om subsidie zullen verzoeken.

Zoals hierboven reeds gezegd, zal voor de proefvluchten de zuidelijke route worden gekozen. Dit wil evenwel nog niet zeggen, dat dit traject ook na de instelling van een regelmatige dienst zal worden gevolgd.

Immers in een officiële mededeling van het Amerikaanse ministerie van handel wordt gezegd, dat toestemming verleend is tot de instelling van Trans-Atlantische luchtlijnen „via Canada, New-Foundland en de Ierse Vrijstaat naar Engeland, en via de Bermuda-eilanden naar Engeland, alsmede van de Bermuda's naar Portorico, welke laatste route met wederzijdse toestemming kan worden uitgebreid."

Hieruit blijkt duidelijk, dat de maatschappijen vrij worden gelaten in de definitieve keuze van de route.

Ten slotte dient nog uitdrukkelijk te worden vermeld, dat het agreement, dat tussen de „Imperial Airways" en de „Pan-American Airways" te Washington is gesloten, weliswaar gebaseerd is op het wederkerigheidsprincipe, doch soortgelijke overeenkomsten met andere landen niet uitsluit.

EEN SENSATIE: Deze echte slangenbezweerders zijn niet genomen in een Oosterse bazaar, maar in een moderne winkel in een van de voorsteden van Londen. Men heeft ze van Marocco laten komen, om de klanten een nieuwe sensatie te bezorgen.

Italië en de Petroleum

door L. N.

De grote natiën bezitten een min of meer groot aantal organen, wier onberispelijke functie broodnodig is voor hun nationaal bestaan. Landsverdediging en vervoermiddelen worden in onze hedendaagse wereld beschouwd als vitale organen, nodig tot het instandhouden ener natie. Een land als China, met een bevolking van 400 millioen zielen, blijft — economisch gesproken — als een logge mastodont, omdat het niet de vitale organen bezit om zijn economisch leven in een bestendige kringloop te houden. Niettegenstaande zijn massabevolking en zijn uitgestrekt grondgebied, zou China niet in staat zijn een krachtinspanning op economisch gebied te leveren, als b.v. Frankrijk, Duitsland of zelfs Nederland, omdat deze laatste landen voorzien zijn van de nodige instrumenten en economische organen, die ruimschoots vergoeden datgene hetwelk ze aan bevolking of grondgebied tekortkomen. Steeds louter technisch-economisch gesproken. We willen geenszins beweren dat deze uitgebreide technische organen, op een gegeven moment in staat zullen zijn, het levende menselijk element geheel en al te vervangen. Neen, er blijft steeds een grens bestaan, welke eenmaal overschreden, fataal het verstarren, het doodlopen van alle werking dier technische organen met zich moet slepen.

In het huidige stadium onzer beschaving, zou niemand meer kunnen ontkennen dat de petroleum de voornaamste veerkracht verwekt van het economische dynamisme der grote en kleinere volksgemeenschappen. Alle natiën beijveren zich thans om hun technisch materiaal te verhogen en te vervolmaken: motoren voor oorlogs- en koopvaardijschepen, voor de luchtvaart en het vervoer te lande en het ogenblik is wellicht niet zeer verre meer dat men de machtsverhoudingen der landen zal afwegen naar het aantal motoren en P.K. waarover ze beschikken. Of deze toestand een vloek of een zegen zal worden voor de mensheid, hangt af van de morele waarde diergenen die geroepen zijn het huidige wassende getij der mensheid in te dammen en te regelen naar de noodzakelijkheden van het einddoel der mensheid zelf. Hier begint het terrein van de moralisten...

We zouden haast de indruk krijgen dat de moralisten de bovenhand zullen halen ten overstaan van het Italiaans-Ethiopisch conflikt, indien we niet met zekere argwaan moesten opkijken naar het verleden van de moraliserende landen zelf. Er werd reeds te veel geschermd met het recht der kleine volkeren en we kunnen moeilijk vatten hoe het mogelijk is een conflikt op vreedzame manier te eindigen door een der beide partijen te doen stikken onder een embargo en de andere partij wapens te leveren. Zoiets gebeurt in feite. We doelen zonder omwegen op de leveringen van wapens aan het Abessynisch leger en het dreigende petroleum-embargo tegenover Italië. Of zou alles slechts schijn zijn, vraagt de man-in-de-straat zich af.

Wat is de huidige toestand van Italië tegenover de mogelijkheden van een petroleum-embargo? Italië bezit sedert een paar jaar een staatsorganisme, hetwelk een rechtstreekse controle uitoefent op de invoer en de raffinering van petroleum in het land en hetwelk tevens de nodige macht en de nodige middelen bezit om de binnenlandse prijzen van de petroleumprodukten te regelen. Dit organisme is de beruchte A.G.I.P. (Azienda Generale Italinana Petroli). Sedert verschillende maanden is de invoer van petroleum in het Italiaanse schiereiland aan een strenge contingentering onderworpen. Italië zelf bezit geen petroleumreserves in zijn grond. Het land hangt dus grotendeels af van de verschillende grote maatschappijen: Standard of New-Jersey, Royal-Dutch, de Rumeense voortbrengers en Rusland. Het voorgestelde embargo op de petroleumproducten, waarvoor Engeland zich tot het uiterste inspant, schijnt dus op het eerste gezicht een der krachtigste middelen te zijn om Italië te dwingen van alle verdere vijandelijkheden in Abessynië af te zien, indien we uit het oog verloren dat in het huidige stadium van de technisch-economische beschaving, de grote petroleumgroepen niet een werkelijke macht in de staat betekenden. Of het werkelijk de Volkerenbond zal gelukken de verschillende staten te bewegen de uitvoer van petroleum naar Italië te doen staken, blijft een vraagteken. De houding der Verenigde Staten moet in deze netelige kwestie de doorslag geven. Doch juist langs deze zijde hebben we alle reden om sceptisch te zijn.

Tot hiertoe werd petroleum nog niet door President Roosevelt geplaatst op de lijst der z.g. sleutelproducten, wier uitvoer hij, krachtens de Amerikaanse neutraliteitswet, naar een der beide oorlogvoerende landen kan verbieden. Wel heeft de Amerikaanse centrale administratie niet nagelaten, meermalen de aandacht der betrokken maatschappijen te trekken op het risico, hetwelk ze lopen door het handeldrijven met de oorlogvoerenden, doch daarbij bleef het tot hiertoe. De verschillende Amerikaanse maatschappijen schijnen dan ook — en dit niettegenstaande alle verklaringen van vooraanstaande persoonlijkheden — vast besloten voort te gaan met petroleum te leveren aan Italië, zolang dit land in staat is C.O.D. (streng kontant tegen aflevering) alle petroleumleveringen te betalen. De Verenigde Staten wachten er zich wel voor het voorbeeld te geven van het stopzetten der petroleumleveringen. Terwijl Engeland onmiddellijk zou bereid zijn alle zendingen te doen staken, zullen echter anderzijds Sovjet-Rusland en Rumenië de nodige strenge verzekeringen willen hebben dat de Verenigde Staten wel degelijk in het embargo willen deelnemen. Zo wachten allen op elkaar en ondertussen gaan de leveringen hun gang. Moest echter een geheel of gedeeltelijk embargo plaats vinden, zo blijven nog Oostenrijk en Duitsland over. Petroleum is steeds een glibberige vloeistof geweest, die door de meest onbekende kanalen haar weg vond **naar welke bestemmingen ook en of anderzijds** de Engelse vloot **het zou aan**durven om het Italiaanse schiereiland als het ware aan een blokkade te onderwerpen, lijkt onwaarschijnlijk, gezien de **ernstige internationale gevolgen** welke een eventueel tegenhouden van petroleumschepen met zich zou slepen.

Wat thans de reeds getroffen maatregelen tegenover Italië betreft, moeten we ronduit bekennen, dat ze tot hiertoe nog geen onmiddellijk diep inwerkend effect hebben bereikt op de gang van het conflict. Wellicht zijn de reeds getroffen sancties niet bedoeld om rechtstreeks in te werken op het conflict zelf, doch eerder bedoeld om de openbare mening en de gemoedsstemming van het Italiaanse volk in een andere richting te sturen. Er dient van meet af gezegd dat het Italië, op het ogenblik, geenszins aan petroleum ontbreekt. Wel integendeel, het land is als het ware overstroomd van petroleumproducten. De zendingen van uit Constantza zijn nooit zo druk geweest als thans en de massa-aankopen in Rumenië, voor rekening van Italië, overtreffen alle verwachtingen. We kunnen hier aan toevoegen, dat ale landen, welke aan export van petroleumproducten doen, als het ware wedijveren om hun waar aan Italië te kunnen afstaan. De laatste berichten omtrent de loop van de onderhandelingen wijzen er op, dat verschillende persoonlijkheden uit de Amerikaanse petroleumwereld zich thans naar Rome hebben begeven. In de Verenigde Staten zelf, gaan verschillende protesten op tegen eventuele embargo-beslissingen der regering met het reeds gekende gevolg, dat vanwege staatssecretaris Ickes enkele verklaringen werden afgelegd, die alle hoop op een mogelijk embargo van Amerikaanse petroleum op treffende wijze het hoofd indrukken.

In werkelijkheid, zou een eventueel embargo slechts kunnen doorgevoerd worden, indien er een organisme bestond met werkelijk doeltreffende macht bekleed, om handelend op te treden tegen de verbrekers van het embargo zelf. Dus de Volkenbond in een rol van politieagent. Doch dit is toekomstmuziek.

Ondertussen mangelt het Italië niet aan petroleum. De stocks zijn zelfs dusdanig groot, dat bij 'n eventueel plotseling eindigen van het Italiaans-Abessynisch conflict,, de verschillende Europese markten verplicht zouden worden een groot gedeelte dezer stocks terug te kopen. En de uitbreiding der machten welke een dezer dagen verleend werd aan de A.G.I.P. is wellicht bedoeld om dit organisme toe te laten op doeltreffende wijze op te treden tegenover de verschillende veruiteenlopende aanbiedingen welke aan Italië werden gedaan, om te beletten dat de uitzonderlijke toestand van Italië als koper, een oorzaak zou worden tot exploitatie van de markt zelf.

De waarheid is en blijft, dat op het huidige ogenblik, de handelsmoraal geen al te hoogstaande plaats inneemt in de menselijke waardeschaal. Wanneer gewetensbezwaren en gemeenschappelijke solidariteit op het tapijt worden gebracht knikken de grote machthebbers met een **instemmend gebaar, doch ze vergeten al te zeer hoe weinig ze in werkelijkheid de** onvoorwaardelijke instemming bezitten van hun machtige onderhorigen. Hier juist ligt de kern van het ganse Volkenbondsprobleem. We weten echter dat in de tegenwoordige omstandigheden dit organisme echter de enige schuilplaats is waar het nieuwe geweten der mensheid zich kan ontwikkelen; daarom blijft de Volkerenbond, niettegenstaande alles, de lichtbaak temidden van de doolhof der problemen.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Te Graz in Oostenrijk zijn 60 Nationaal Socialisten gearresteerd, die pamfletten uitreikten.

Het Japans parlement is door de Mikado ontbonden. Men beschouwt dit als een overwinning van de legerleiding.

Japan kreeg van de Volkenbond ten antwoord, dat het voorlopig zijn mandaat over de Zuidzee Eilanden kon behouden, ook al wordt dit land geen lid meer van de Volkenbond.

Het Kabinet Laval nam ontslag en de radikaal Albert Sarraut werd met de vorming belast.

Sarraut heeft een nieuw Frans kabinet samengesteld, o.a. hebben zitting: Sarraut Binnenland, Flandin Buitenland, Boncourt Oorlog, Pietri Marine, Bonnet Handel, Chautemps Openbare Werken.

Deze crisis waarbij gedacht werd aan mogelijke devaluatie van de Franse franc is oorzaak geweest dat millioenen goud dezer dagen uit Frankrijk gingen.

In Egypte was een kabinetscrisis.

Het lijk van koning George van Engeland werd Donderdag naar de Westminster overgebracht.

Duizenden mensen defileren langs het lijk.

Dinsdag a.s. zullen de begrafenisplechtigheden plaats hebben.

Bij de begrafenis van Koning George zal Frankrijk worden vertegenwoordigd door President Lebrun, Laval en Maarschalk Petain.

Duitsland zal worden vertegenwoordigd door Baron von Neurath en de Hertog van Coburg.

Te Londen arriveerden reeds voor de begrafenis de vorsten van Noorwegen, Zweden en Denemarken en Koning Leopold van België.

De Koning van Italië wordt Maandag verwacht.

Er zijn ernstige moeilijkheden ontstaan tussen de vrijstad Danzig en de Volkenbond.

De Commissie van 13 besloot geen verdere pogingen in 't werk te stellen om tot een overeenkomst te geraken in het Italiaans-Abessynisch conflict.

Voor de Volkenbond is het geschil opgelost over het wegzenden door Uruguay van den Sovjetgezant.

De handelsrelaties worden niet hersteld, maar een studiecommissie wordt benoemd.

De Italinanen berichten dat zij in het Zuiden het leger van Ras Desta geheel uit elkaar geslagen hebben.

Te La Guaira werd bericht ontvangen dat een klein zeilscheepje met drie man aan boord in de zware deining die thans op de kust staat omgeslagen is. Een der mannen slechts wist zich aan de boot vast te klampen en is na enkele uren op de kust aangedreven; de twee anderen waren niet te redden. Er doet hier eveneens een gerucht de ronde dat een schoener, die met vluchtelingen 's nachts van de kust vertrokken zou zijn, in de nabijheid van Coro, verongelukte, doch hiervan was bij de autoriteiten geen bevestiging te verkrijgen.

UIT NEDERLAND.

De Heer Kielstra, gouverneur van Suriname is heden van zijn verblijf in Zwitserland teruggekeerd. Naar verluidt zal de gouverneur 20 Ferbuari aanstaande naar Suriname terugkeren.

De weekstaat van de Nederlandse Bank toont aan dat beleningen aan de hoofdbank gedaald zijn met 3.41 millioen. Het muntmateriaal in goud steg gedurende de laatste week met 10.25 millioen. Het muntmateriaal in het buitenland daalde met 13.08. Het beschikbare metaalsaldo steeg met 8.91. Het saldo van de rekening courant van het rijk steeg met 4.99 millioen, van andere met 15.77 millioen.

Volgens het jaaroverzicht van de Nederlandse spoorwegen werd over 1935 ongeveer 12 millioen minder ontvangen dan over het voorafgaande jaar.

De Turkse regering heeft officiëel in Nederland om een offerte gevraagd voor de bouw van 12 koopvaardijschepen van verschillende types tot een gezamenlijke tonnage van 40.000 ton.

De gemeenteraad van Amsterdam verwierp wederom de voordracht van B. & W. tot verlaging van het loon van het gemeentepersoneel. Thans eindigde de stemming met 29 tegen en 13 leden voor. Deze loonsvoordracht was door de regering als eis gesteld eer financiële hulp verleend wordt.

Het staat thans vast dat de twee te bouwen Poolse onderzeeboten op Nederlands werven vervaardigd zullen worden.

De sectie op het lijk van pastoor Litjens toonde aan dat het slachtoffer door vuistslagen gedood werd. De marechaussee arresteerde in verband met deze moord een berucht persoon uit de buurt, die met het lijk geconfronteerd werd. Tegen verdachte bestaan ernstige vermoedens; hij heeft echter geen bekentenis afgelegd.

Volgens een opgave van de directie van het staatsmijnbouwbedrijf waren gedurende 1934 34.753 arbeiders in de mijnbouw werkzaam; in 1935 daalde dit aantal tot 30.062. De productie daalde van 12.34 millioen ton in 1934 tot 11.88 millioen ton in 1935.

H. M. de Koningin benoemde den nieuwen wereldkampioenschaker, Dr. Euwe tot officier in de orde van Oranje Nassau.

Minister Colijn keerde in gezelschap van zijn echtgenote, die thans geheel hersteld is, van zijn buitenlandse reis terug.

Minister Oud verklaarde zich zeer voldaan over de uitslag van de inschrijving op de jongste staatslening.

Albarda stelde enige schriftelijke vragen, waarin hij vroeg, of het juist was dat Lord Cecil een redevoering in Amsterdam wenste te houden en dat hem dit door de autoriteiten belet was. Tevens vroeg de Heer Albarda of de minister bereid was op dit besluit terug te komen.

Hare Majesteit de Koningin wees een bijzondere missie aan ter vertegenwoordiging van Nederland bij de begrafenis van den Engelsen Koning. Vice Admiraal Schorer werd aangewezen als buitengewoon ambassadeur en zal vergezeld worden door Generaal Majoor van Voorst tot Voorst. Luitenant Kolonel De Jonge Ellemeet, evenals ord.-officier Kapitein Van Lawick van Pabst van Nijeveld.

De centrale leiding tot voorbereiding van de wereld-jamboree in Nederland, bepaalde dat het landgoed Vogelenzangh nabij Bloemendaal de meest geschikte plaats is voor de Jamboree. De kosten worden geraamd op zeven ton. Men pleegt thans overleg met de Regering om een andere militaire adviseur te kunnen verkrijgen, daar er, zoals men weet, onenigheid ontsond met den vorigen militairen adviseur, betreffende de plaats, waar de Jamboree zal worden gehouden.

Uit Genève wordt gemeld, dat het Volkenbondsbureau voor hygiënische vraagstukken de Volkenbondsraad heeft voorgesteld, de eerstvolgende Oosterse conferentie voor plattelandshygiëne in 1937 in Batavia te houden.

De inschrijving voor dertig millioen Amsterdamse lening ondervond ruime belangstelling. In totaal werd voor ruim 44 millioen ingetekend, waarvan echter slechts een gedeelte toegewezen zal worden.

De gemeenteraad te Amsterdam benoemde zonder hoofdelijke stemming Dr. N. A. Donkersloot tot hoogleraar in de Nederlandse Taal en Letterkunde. Anthony Donkersloot stond als tweede op de voordracht. Gerard Brom was voor hem geplaatst. Deze laatste was Katholiek.

Het dagblad „Het Volk" deelt mede, dat er betreffende het voor Nederlandse rekening te bouwen luchtschip bij de luchtschepenmaatschappij te Bodensee nog steeds bij de betrokken instanties onderhandeld wordt. Het blad verneemt, dat Directeur Bronsingh van de Maatschappij Nederland binnenkort naar Nederlands Indië zal vertrekken voor andere besprekingen ten aanzien van financiële samenwerking en de mogelijkheden voor het aanleggen van landingsplaatsen.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Van het oorlogsfront komen overwinningsberichten binnen van de Italianen, die in het Zuiden thans zouden zijn opgerukt tot op 830 KM. van Dolo.

In het Noorden echter spreken de Abessyniers van overwinningen in het Tambiengebied.

Of echter ondanks het geschetter der Italiaanse pers over de hoge kwaliteiten van Graziani en de voorspellingen dat binnenkort de Italiaanse troepen voor Harrar zullen staan, de Italianen daaraan veel waarde zullen hechten, weten we niet; maar zeker blijft de rest van de wereld overtuigd dat het Italië nog steeds niet naar den vleeze gaat en grote verwachtingen mogen we dan ook voor dit leger niet koesteren.

We hadden verwacht dat de dood van Koning George wel enige tijdelijke rust zou gebracht hebben in het politieke wereldtoneel.

Niets is echter minder waar geweest.

We noteren uit de laatste dagen een politieke crisis in Japan, in Egypte en in Frankrijk.

In Japan is het parlement ontbonden en dit is een gevolg geweest van een overwinning der legerleiding.

We kunnen dan verwachten na deze overwinning van het militairisme, dat de bewapening van deze mogendheid onbeperkt zal toenemen.

De crisis in Egypte houdt verband met het opstellen van een nieuw Anglo-Egyptisch verdrag.

In Frankrijk heeft eindelijk Laval zijn ontslag ingediend bij President Lebrun. Laval die aan zoveel crisissen het hoofd heeft weten te bieden. Maar dit juist is de oorzaak van zijn val geweest. Door de vele overwinningen is men bevreesd geworden, dat deze kleine man oppermachtig worden zou.

Verschillende politici, o. a. Herriot hebben een kabinet-formatie geweigerd. Maar Albert Sarraut slaagde en daardoor hebben we thans voor Frankrijk een radicaal Kabinet. Dit nieuwe Franse kabinet kan begrijpelijkerwijze van veel invloed zijn op de komende besprekingen in de Volkenbond betreffende de Abessijnse kwestie.

Maar ook is de wereld benieuwd, wat er nu met de franc zal gebeuren. Deze crisis is al oorzaak geweest, dat millioenen het land uitvloeiden.

In de laatste dagen heeft men zich in Genève bezig gehouden met enkele mindere kwesties daaromtrent. Zo is besloten om niet te voldoen aan het verzoek van Abessynië om financiële steun, ook zal er geen onderzoek worden ingesteld naar de klachten omtrent bombardering van ambulances en gebruik van gifgassen.

Verder had Japan, die uit de Volkenbond was getreden, zijn mandaat over de eilanden in de Stille Zuidzee weer in handen gesteld van de bond, maar deze heeft daarop geantwoord, dat Japan voorlopig dat mandaat kan blijven voeren. Deze eilanden waren na de oorlog van Duitsland overgegaan naar Japan's mandaat.

Of Duitsland nog erg verlangend is naar deze bezittingen? Dezer dagen is wel in de Duitse pers dit verlangen uitgesproken naar de gebieden in Afrika, die thans onder Portugees mandaat

Voor Hollands sprekende Katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:
's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis.
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:
's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's Avonds 7 uur.

In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:
's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag 4-6 uur.

Parochiekerk San Mateo:
's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis), 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

---

staan.

Verder heeft de Volkenbond zich bezig moeten houden met de vrijstaat Danzig, waar men zich wil ontdoen van de Volkenbondverplichtingen. Door het werken der Nazis wil Danzig niet meer de bufferstaat zijn tussen de verschillende om de vrijstad gegroepeerde volkeren.

Tenslotte kwam in de bond het pact ter tafel van de 5 mogendheden om de Middellandse Zee, die een defensieve overeenkomst hebben gesloten, wanneer in casu Italië een dezer landen aan zou vallen.

Hier, naar we vermoeden, ligt wel weer de diepere grond der sancties: hoewel Eden heeft verklaard, dat het toepassen der sancties niet tot doel heeft meerdere invloed van Engeland en Frankrijk in de Middellandse Zee.

Dit echter sluit nog niet uit, dat het Middellandse Zeepact juist gesloten is om deze mogendheden te beschermen tegen repressaillemaatregelen die van Italiaanse zijde tegen de sancties zouden kunnen ondernomen worden.

Van een naderend olie-embargo hoorden we nog niets.

BUITENLAND.

Franse onderwijzers naar het Communisme.

De bekende Prof. Doumergue, heeft onlangs aangetoond, hoe de openbare school in Frankrijk op een waarlijk verschrikkelijke wijze in bolsjewistische wateren verzeild geraakt is.

Van de 120.000 onderwijzers die Frankrijk telt, zijn er 80.000 georganiseerd in een nationale onderwijzersvereniging, die in haar laatste congres openlijk en eenstemmig het bolsjewistisch strijdprogram aanvaardde.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

De Heer B. P. P. Schrils, hoofdcommies ter Administratie van Financiën is ingaande 1 April 1936 benoemd tot Postdirecteur.

De Heer J. N. van der Veen Zeppenfeldt, hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie is ingaande 1 April 1936 overgeplaatst naar de Administratie van Financiën.

De tijdelijke hulploods P. W. Lamping is ingaande 1 Februari 1936 benoemd tot loods in vaste dienst.

De schrijver J. C. Quast, werkzaam ten Postkantore op Curaçao, is ingaande 1 Februari 1936 bevorderd tot klerk.

De Heer Dr. A. W. J. M. Desertine, lid van het Hof van Justitie in Curaçao, is aangewezen voor de waarneming van de betrekking van rechter in het kantongerecht op de Bovenwindse Eilanden voor het tijdvak 18 tot 28 Januari 1936.

De Commies A. M. Schutte, werkzaam ter Inspectie der belastingen is aangewezen als ambtenaar ter Inspectie der belastingen om den Inspecteur der belastingen bij afwezigheid of verhindering te vervangen.

De Commies D. Duque, werkzaam ter Inspectie der belastingen is aangewezen als de ambtenaar ter Inspectie der belastingen om den Inspecteur der belastingen te vervangen voor wat betreft de functiën bedoeld in art. 31 2de lid der Inkomstenbelastingverordening en die bedoeld in art 29 2de lid der Grondbelastingverordening.

Aan den Heer B. Duque, Predikant bij de Nederl. Port. Israelitische Gemeente is ingaande 23 April 1936 vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan tien maanden buitenlands verlof.

Aan den Heer D. Duque, commies ter Inspectie der belastingen is ingaande 23 April 1936 vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan zes maanden buitenlands verlof verleend.

Almanaque de Curaçao.

Van den Heer W. M. Hoyer ontvingen we de Almanaque de Curaçao voor 1936.

Zoals gewoonlijk bevat deze almanak weer de wetenswaardigheden en de personalia van ons eiland.

Bij het doorzien vielen ons enkele fouten op.

Zo is M. van den Maarel geen hopman meer van de Padvinders.

En met de overgang naar de Hollandsche Bank Unie is de Hr. Dr. W. Dyckmeester geen directeur Generaal.

In een volgende editie mag de Beurs- & Nieuwsberichten toch wel bij de Diarios komen staan en kunnen wel enkele „semenales" als niet meer bestaand vervallen.

Maar we moeten hier erkennen, dat voor een Chronista zelfs als de Heer Hoyer, daaraan geen bijhouden is. Ze komen, maar verdwijnen weer als paddestoelen.

DOOR RHEUMATIEK TOT WANHOOP GEDREVEN.

Nu is hij beter en slaapt weer heerlijk.

Wat Kruschen Salts kan doen voor lijders aan rheumatiek, ziet ge uit onderstaand schrijven uit Alkmaar:

„Sinds jaren was ik lijdende aan rheumatische pijnen — van alles heb ik geprobeerd — en tot wanhoop gedreven. Ik kwam bij een mijner kennissen, die mij Kruschen Salts aanraadde. Ik heb direct een flacon gehaald en ben er mee begonnen. Ik heb nu mijn derde flacon en kan tot mijn groote vreugde mededeelen, dat ik zoo goed als geheel verlost ben van mijn pijn. Ik voel me weer jong, heb weer lust tot uitgaan en slaap weer heerlijk."

T. B. te A.

Kruschen Salts bevat zes verschillende zouten. Deze zouten sporen de afvoerorganen aan tot krachtige werking: Uw lichaam wordt bevrijd van overtollig urinezuur en andere schadelijke afvalstoffen, die de oorzaak zijn van rheumatiek. Wanneer U trouw blijft aan „de kleine dagelijksche dosis", zullen deze stoffen niet weer ophoopen. Rheumatiek komt niet meer terug; frisch bloed zal Uw lichaam doorstroomen; ge voelt U jeugdig en energiek als nooit tevoren.

A 11

Welkom.

Met het ss. Simon Bolivar wordt hier verwacht het hoofd der Hendrikschool de Heer J. Sprockel met familie, en de nieuwe adjudant van Z.Exc. den Gouverneur, de 1e Luitenant Boutmy.

Nederhorst — Gouvernement.

Verschenen is in publicatieblad No. 7 de wet van 28 Nov. 1935, houdende goedkeuring van een overeenkomst van dading tot beëindiging van een geschil tussen Curaçao en de N. V. tot aanneming van werken voorheen H. J. Nederhorst te Gouda.

Het geschil was het volgende:

De firma Nederhorst bouwde op de domeingrond Mundo 60 woningen, waarvoor het gouvernement een voorschot gaf van ƒ 453.500.

De firma Nederhorst meende echter recht te hebben op 540.383.16.

Het Gouvernement betwistte dat Nederhorst recht had op 75% van de zogenaamde 10% winstopslag ad ƒ 62.733.72.

De Partij Nederhorst bleef nu nalatig in het betalen der rente van genoemde voorschotten, welke rente op 30 Dec. 1933 bedroeg 78.597.97½.

Dit geschil is thans in der minne geregeld door dading, waarbij de verbintennissen zijn geliquideerd, op voorwaarde dat het Gouvernement eigenaar wordt van 44 woningen en 2 garages op het vroegere Mundo Nobo terrein, waartegen het Gouvernement de firma Nederhorst erkent als eigenaar der andere 16 woningen.

Golet Brion.

De Golet Almirante Brion van Nederlandse nationaliteit en toebehorende aan B. J. de Castro, heeft daags voor Kerstmis schipbreuk geleden op de kusten van Columbia tussen Taroa en Chimare.

De Almirante Brion was groot 200 ton en kwam van Rio Hacha.

De bemanning is gered en men heeft nog een deel van de lading kunnen bergen.

Regenval in het Tweede District op Curaçao over het jaar 1935.

Rust	508. m.m.
Klein Kwartier	532.5 m.m.
Scherpenheuvel	562.3 m.m.
Montagne	442.6 m.m.
Gr. St. Joris	438 m.m.
New Port	841.3 m.m.
Blauw	653 m.m.
Santa Maria	679.2 m.m.
Zuurzak	603.1 m.m.
Santa Rosa	491 m.m.
Hato	733.5 m.m.

In dank ontvangen.

Van den Heer Mario Pinedo een kunstkalender van de **Trex** producten van J. Bibby & Sons Liverpool.

Mgr. Verriet.

Mgr. Verriet zal Maandag met het ss. Libertador naar Aruba vertrekken in gezelschap van Pater Wahlen. Donderdag keert Mgr. weer op Curaçao terug.

K
KRO
O PHOHI-UITZENDING.
op Zondag, 26 Jan. 1936 van 15—16 uur A.W.T. op Golflengten 25.75 en 19.71 M.

1. Mars
2. Het Centraal Katholiek Bureau, door Mgr. P. G. Groenen.
3. GRAMOFOONMUZIEK:
   a. Camilla, paso-doble, J. de Leur, door Herman Tholen met orkestbegeleiding.
   b. Een Hollands meisje, Reisfeld, door The Rhythm Brothers met orkest.
   „Wij", A. v. Lier, door Tholen en Van Lier.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. GRAMOFOONMUZIEK:
   Oud-Holland, deel 3 en deel 4, door The Goldstream Guards o.l.v. R. G. Evans.

De Chauffeurs.

Gisterenavond had in de zaal van de Volksbond een vergadering plaats van de Chauffeursbond St. Cristobal.

Een zeer groot aantal chauffeurs waren aanwezig. Besproken werd de gebeurtenis bij gelegenheid van de Statendam, waarbij de auto-chauffeurs hadden geweigerd de passagiers te vervoeren.

Thans is besloten, dat de chauffeurs Zaterdag a.s. zich wel weer ter beschikking zullen stellen. De tarieven echter zullen door den vertegenwoordiger van de chauffeursbond nader besproken worden.

Voor vele mensen is het leven als een mand. Ze werken hard om haar vol te krijgen, maar merken niet, hoe even hard alles er weer uitstroomd.

Velen hebben Christus op hun lippen, de wereld in hun handen en de duivel in hun zak.

ARUBA.

Monseigneur P. I. Verriet te Aruba verwacht.

Maandagavond 27 Jan. om circa 5 uur 's namiddags zal de bisschop van Curaçao, monseigneur P. I. Verriet per ss. „El Libertador" te Oranjestad arriveren. Zijn Doorluchtigheid zal zich daarna naar San Nicolas begeven, alwaar om 7 uur in de nieuwe kerk aldaar een Pontificaal Lof gehouden zal worden, met een preek te houden door monseigneur P. I. Verriet.

Na afloop hiervan zal de bisschop tegenwoordig zijn op een feestavondje, dat in het nieuwe theater gegeven zal worden waarbij dan tevens dit theater voor het eerst gebruikt zal worden.

Het programma bevat o.a. een Meidans en enige toneelstukjes op te voeren door de leden van het toneelgezelschap van San Nicolas.

Tevens zal er nog een tombola gehouden worden met aardige prijzen en verrassingen, waarvan de opbrengst bestemd is tot bestrijding van de onkosten der bouwwerken op het Vicariaatsterrein.

De toneelvoorstelling vangt aan te 8 u. 30 precies, entreé 25 ct. per persoon. Eenieder is welkom en men wordt vriendelijk verzocht deze voorstelling te komen bijwonen.

Toneelvoorstelling voor de kinderen.

Dinsdagavond 28 Jan. zal in het nieuwe theater op het Vicariaatsterrein een toneelvoorstelling plaats vinden voor de kinderen. Het entree bedraagt 10 ct. per kind.

Life on a coral Island.

El Despertador maakt melding van een artikel onder bovenstaande kop geschreven in „The Lamp" van Oct.-Nov. het orgaan van de Standard Oil Comp. of New Jersey.

Het artikel is geschreven door Harold Atwood, de chef van het Personal office van de Pan. Am. op Aruba.

El Despertador belooft in haar volgend nummer daar op terug te komen, daar het blad de critiek op Aruba en de Arubianen onwaar en verkeerd vindt.

POLITIEBERICHTEN.

over het tijdvak 16 tot 23 Jan. 1936.

Te Oranjestad werden twee manspersonen, die in beschonken toestand op de openbare weg waren aangetroffen, ter ontnuchtering in bewaring gesteld. Voor één hunner, P. M. D. was assistentie gevraagd vanuit tanki Leendert alwaar hij orde verstorende handelingen pleegde. Laatstgenoemde is in bewaring gehouden tot ondergaan van een vonnis.

Tegen de vrouwspersoon H. J., winkelierster te Tanki Leendert werd procesverbaal gemaakt terzake het afleveren van goederen van uit haar winkel na sluitingstijd.

Proces-verbaal werd opgemaakt tegen den manspersoon Th. J. W. terzake het op den openbare weg naar Tanki Leendert als bestuurder van een vierwielig motorrijtuig, wetende dat hem de bevoegdheid daartoe bij rechterlijk vonnis was ontzegd; voorts terzake het rijden met ondeugdelijke remmen. Betrokkene werd in bewaring gesteld tot het ondergaan van bij vonnis opgelegde vervangende hechtenisstraf.

Te Oranjestad werd tegen 6 manspersonen proces-verbaal opgemaakt terzake het rijden met rijwielen zonder geldige belastingnummerplaat over de openbare weg.

Te San Nicolas werd proces-verbaal opgemaakt tegen 14 autobestuurders terzake het op aanmerkelijke wijze overschrijden der toegelaten maximumsnelheid op de verkeersweg tussen San Nicolaas en Oranjestad.

Ondanks herhaalde waarschuwingen werden in de afgelopen week door de politie te St. Nicolaas wederom een 25-tal pakkisten op de openbare weg aangetroffen. Tegen den winkelier A. G. zal proces-verbaal worden opgemaakt.

Politierapport.

Nabij de golfvelden aan de Nieuwe weg reed A. B., bestuurder van personenauto A, daarmede tegen een helder wit geschilderd muurtje langs die weg staande, tengevolge waarvan de auto omviel en zwaar beschadigd werd. Persoonlijke ongelukken kwamen niet voor. De bestuurder verklaarde dat hij verblind werd door de lichten van een hem tegemoet komende auto, waardoor hij tegen gemeld muurtje was gereden.

Telefonisch werd kennis gegeven, dat te Noord een minderjarig meisje werd aangerand door een persoon, waarschijnlijk met minder goede bedoelingen. Een onderzoek werd ingesteld.

Kennis werd gegeven van het verliezen van 16 aandelen van de Standard Oil of New Yersey, staande ten name van R. Thomas Willett.

Vermist werd uit een woning, bewoond door B. een gouden armbandhorloge. Een onderzoek naar eventueel misdrijf wordt ingesteld.

Gevonden een Cur. bankbiljet van vijf gulden. Voor den rechthebbende terug te bekomen op het Recherchebureau.

Verder werden nog enige aangiften gedaan terzake mishandeling gedaan van minder ernstige aard.

Nabij „gate 6" van de PAN-AM had een aanrijding plaats tussen personenauto 203 A, bestuurd door H. F. M. en een voetganger, genaamd M. S., tengevolge waarvan de vrouw een vermoedelijk gebroken sleutelbeen bekwam. Proces-verbaal wordt opgemaakt.

Als verstekeling aan boord van een tankschip werd aangehouden V.R., die op gemelde wijze op Curaçao was gekomen. Proces-verbaal wordt opgemaakt.

Bij het afdalen van een tank, staande op de terreinen der PAN AM, viel de Amerikaanse lasser S. door een opening in het dak van gemelde tank op de bodem daarvan. Een kwartier daarna overleed hij in het hospitaal dier Company. Een justitiëel onderzoek wordt ingesteld.

Terzake het verkopen van sterke drank zonder de vereiste vergunning, werd geverbaliseerd S. en B. Een hoeveelheid drank werd in beslag genomen.

Op de Nieuwe weg bij de Oude weg naar St. Cruz had een aanrijding plaats tussen personenauto 766 A, bestuurd door E. W. en truck 362 A, bestuurd door A. R. Tengevolge daarvan bekwam een inzittende van de personenauto zodanige verwondingen, dat zijn opname in het San Pedro Hospitaal noodzakelijk bleek, terwijl nog enige andere personen slechts lichte verwondingen bekwamen. Beide motorrijtuigen werden ernstig beschadigd. Proces-verbaal wordt opgemaakt.

Verder haddden nog twee aanrijdingen plaats waarbij slechts lichte materiële schade werd aangericht en werden enige klachten en aangiften van resp. beledigingen en mishandelingen gedaan, welke worden onderzocht.

De openbare verlichting.

Dinsdagavond 21 Jan. is de electrische verlichting op de openbare wegen te San Nicolas officiëel in gebruik gesteld. De wegen zijn zeer goed verlicht en de afstand der lichtpunten is ook heel practisch genomen. Hiermede is de wens naar licht voor velen vervuld en kan men nu ook de verlichting in de huizen zelf spoedig verwachten. Aanvragen daartoe moeten ten spoedigste aan den heer H. Eman te Oranjestad gedaan worden, want het is hierbij ook weer: „Wie het eerst komt, het eerst maalt."

GEMENGD NIEUWS.

Radiozender in zakformaat.

Indien een Stefani-bericht uit Rome waarheid bevat, heeft de radio-techniek weer een flinke stap vooruit gedaan. Gemeld wordt n.l. dat dr. Domenico Martini een zak-radiotelefoon heeft uitgevonden, waardoor het mogelijk wordt van af iedere plaats een radio-verbinding tot stand te brengen.

Een verdienste van het apparaat is bovendien, dat het zeer eenvoudig is.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 27 Jan. tot en met 2 Febr. 1936.

Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Hollywood.

The Throwback.

In Cinelandia.

Les Miserables.
Wings over Ethiopia.

14-jarig radio-amateur redt 21 mensen.

In het Poolse plaatsje Myslowic, vlak bij de Duitse grens gelegen, zat een 14-jarige scholier, met zijn radiotoestel allerlei stations te beluisteren, toen hij plotseling heel zwak S.O.S.-seinen opving.

Deze seinen waren afkomstig van een Russisch schip. Dit berichtte n.l., dat 't zich in zinkende toestand in de buurt van Sachalin bevond, terwijl het tevens zijn positie opgaf. Na dit bericht volgde er een stilstand in het seinen.

De knaap bleef echter wachten, om te horen of er nog nadere bijzonderheden zouden geseind worden.

Vijf minuten later werd een volgend bericht uitgezonden, waarin werd medegedeeld, dat de toestand van het schip hopeloos was, de machines stilstonden en het schip snel zonk.

Hierna draalde de knaap niet langer, snelde naar een telefooncel in de buurt en belde de politie te Kattowitz op, aan wie hij de tijding van de ramp meedeelde. De politie belde de sovjet-ambassade te Warschau op, die op haar beurt het radio-station Moskou inlichtte.

Daardoor was het mogelijk, dat een kwartier na het opbellen van den knaap een reddingsboot het eiland Sachalin verliet. De bemanning van dit vaartuig mocht het gelukken de uit 21 koppen bestaande equipage van het in nood verkerende Russische schip, enige ogenblikken voor dat dit zonk, te redden.

Den knaap, die op zo buitengewone wijze van doortastendheid heeft blijk gegeven is door de sovjet-unie de gouden medaille voor het redden van mensenlevens toegekend.

Leiders aan 't woord.

Romano Guardini in zijn werk „Von heiligen Zeichen":

„De middeleeuwen vormen het laatste tijdvak uit het Westerse leven, dat in het bezit was van een levende cultuur, dat is enerzijds een stoffelijk leven, dat zijn vorm aan de geest ontleende en anderzijds een geestelijk leven, zich openbarend in het lichaam... De cultuur verdween en wij kregen de beschaving — „die Civilisation", dat wil zeggen: het barbarendom. Tegelijkertijd werd alle liturgisch leven begraven. Inplaats daarvan zagen wij een vorm van zogenaamd innerlijke en vergeestelijkte piëteit geboren worden, verzeld van een liturgie, die ophoudt bij een decor en een ceremonie. Het godsdienstig leven trok zich meer en meer terug in de intellectueel, in de diepten van wat men de innerlijke mens noemt: in waarheid verviel zij in het abstracte, het schematische en droogde zij weg in lege formules. Zij verloor het contact met het leven, zij raakte de mens niet meer en vormde' hem niet meer..."

Levenswijsheid.

Nergens is meer wilskracht toe nodig dan voor het beheersen van zijn wil.

Het grootste bezwaar om iets als waar aan te nemen, maakt men doorgaans tegen dat wat men weest dat niet waar is.

Mensen met gezonde smaak herkent men het best aan de modes, waaraan ze niet meedoen.

Goede bedoelingen alleen hebben in 't werkelijke leven veelal hetzelfde effect als een ladder, die te kort is.

Een goed voorbeeld is het beste wat ouders aan hun kinderen kunnen meegeven.

Velen beschouwen zich als een spits, maar vergeten dat niet elke spits een toren is.

Satyre en humor.

UIT DE OORLOG.

Hun vreugde.

Generaal de Bono bracht de krijgshospitalen der Adoua-streek een bezoek, waarbij de gekwetsten hem hun vreugde betuigden hun bloed voor het vaderland te hebben gestort.

„Le Journal" (15 Oct.).

Voor de keus.

Tussen een menseneter en een Dante, verkiest het vaderland van Shakespeare den menseneter.
Léon Daudet in „L'Action Franc" (15 Oct.).

Vechtlustigen.

En ik heb zelfs verscheidene soldaten gezien, die bij gebrek aan kruit trachten daarin te verhelpen, door hun kardoezen met de solferkoppen van lucifers te laden.
Verklaring van ing. Bittry, over de Abessinische soldaten, in „Paris-Midi" (14 Oct.).

Scheurkalenderwijsheid.

Gij weet, waar de Italiaanse vlag wappert, leeft de vrijheid.
Proclamatie van generaal de Bono.

Toerisme.

Toerisme! In 1936 richten wij een buitengewone reis in met Pullman-autobus van Milaan tot Addis-Abeba, terugkeer langs Erythrea en Lybia. Bezoek aan het vroegere koninkrijk van den Negus. Aankondiging van een reisagentschap te Milaan.

Niet voor dagelijks gebruik.

Bij een nachtelijke roofoverval werden verschillende kisten met giftgasbommen, van de Italianen, buitgemaakt. De Italiaanse krijgsoverheid erkent in het bezit te zijn van dergelijke gifgassen, maar nooit het inzicht gekoesterd te hebben deze aan te wenden, ten minste niet voor een offensief.

„Le Journal" (10 Oct.).

En na het tweede?

De onderluitenant Viola is gekwetst aan het oog. „Er blijft mij nog het andere", zegt hij stoïcijns.
P. Gentizon in „Le Temps" (26 Oct.).

Platbroeken.

De inwoners van Makale, verschrikt door het vliegtuig lieten zich eerst op de grond vallen, stonden weer recht en brachten de romeinse groet.
L'Intransigeant (26 October).

Dienstvaardig.

En daar het werkelijk stikheet is, geef ik mijn jas aan een Askari.

— Dat hij de jas rechthoudt, vraag ik, zo niet raakt alles wat in mijn zakken steekt verloren.

Een kort bevel wordt gegeven. En gedurende zeven kilometer, draagt de Askari mijn kledingstuk, tussen duim en wijsvinger, de arm recht voor zich uitgestrekt. Hij had het zo gedragen tot aan zijn dood.
Philippe Henriot in "Le Petit Bleu" (25 October).

Nuance.

Het Italiaanse leger vernietigt niet, maar verovert.

Idem.

Vredelievend.

De Italianen zijn fierder op de onderwerping der stammen, dan op de zegebulletijns.
Philippe Henriot in „Le Petit Bleu" (25) Oct.).

Dat lag er aan.

Pim: „Wat neemt gij aan tafel, wijn of bier?"
Tim: „Dat hangt er van af."
Pim: „Van wat?"
Tim: „Of gij betaalt of ik!"

De gladde burgemeester.

De schoolopziener kwam op 't dorp en had daar de uit vele „moppen" bekende ervaring:

Hij vroeg op strenge toon:

„En nu, jongens, wie heeft de Camera Obscura geschreven?"

Alle zwegen, tenslotte stamelde een kleine jongen angstig:

„Ik heb het niet gedaan, meneer."

Die avond vertelt de schoolopzier aan den burgemeester, bij wien hij logeert:

„Nu, heb ik waarachtig die oude bekende mop toch zelf ondervonden: Ik vroeg daar aan een jongen: wie heeft de Camera Obscura geschreven, en hij antwoordde half huilend: „Ik heb het niet gedaan, meneer!"

De burgemeester lacht uit volle borst en zegt:

„Hk, ha! die is goed! En natuurlijk had de bengel het toch gedaan!"

Verontwaardigd.

„Dokter, ze zeggen, dat u Jansen behandeld hebt voor blindedarmontsteking en dat hij aan een hartkwaal is gestorven."

„Daar moet ik tegen protesteren. Als ik een patiënt voor blindedarmontsteking behandel, dan sterft hij ook aan blindedarmontsteking."

Copyright P. I. B. Box 6 Copenhagen

ADAMSON HEEFT TARWE GEOOGST.

Tragediën der IJszee.

In verband met de vinding weer van twee poolreizigers door de Discovery 2, plaatsen we hier enkele gegevens over de tragedies die in de Poolzee plaats vinden.

Het grootste Pooldrama uit de nieuwe tijd was dat van sir John Franklin, die in Mei 1845 met twee schepen en 114 koppen bemanning naar het Noorden van Amerika uitzeilde, met het doel de Noord-westelijke doorvaart van Groenland naar Beringstraat te vinden.

Eind Juli 1845 signaleerde men Franklin's beide boten nog op 75 graden Noorderbreedte; nadien bleef ieder verder nieuws uit.

Reeds in 1848 begon men zich ernstig bezorgd te maken en de Britse Admiraliteit loofde de prijs van 20.000 pond sterling, — die op het ontdekken der Noordwestelijke doorvaart was gesteld — voor diengene uit, die Franklin en zijn mannen zou redden. Twee jaar later begaven zich niet minder dan veertien schepen met dit doel op weg.

Hun zoeken was niet vergeefs. De eerste ontdekking, die men deed, bestond uit touwwerk, van het soort dat op Engelse oorlogsschepen werd gebruikt — er viel niet aan te twijfelen, dat het van Franklin's expeditie afkomstig was. Vervolgens ontdekte de walvisvaarder sledesporen aan de kust van het Beechey-eiland. Toen men deze sporen volgde, vond men alras Franklin's eerste winterkwartier, maar van enige schriftelijke mededeling was geen spoor te ontdekken.

Van de veertien schepen, die zich op weg hadden begeven, bleven er niet minder dan acht in het ijs steken, zodat hun bemanningen op andere boten moesten overgaan. Een der verlaten schepen dreef op een reusachtige ijsschots tot aan de Westkust van Groenland. Daar werd het door een andere boot ontdekt, opnieuw bemand en tenslotte ongehavend naar het vaderland teruggebracht.

Vier jaar later, in 1854, vond men bij Eskimo's aan de Noordkust van Amerika voorwerpen, die tot de persoonlijke bezittingen van Franklin bleken te hebben behoord, o.a. een horloge, een kiel en een medaille. Op een andere plek ontdekte men delen van zijn scheepsmachines, die door de Eskimo's voor goede prijs waren verklaard en nog eens vier jaar later deelden de inboorlingen, die nu eindelijk met de waarheid voor de dag durfden komen, mee, dat aan de kust van het King-Williams-Land nabij de monding van de Visrivier twee grote schepen door de bemanningen waren verlaten. De Eskimo's, die wegens de slechte resultaten der jacht geen hulp hadden kunnen verlenen, hadden zich des nachts uit de voeten gemaakt en Franklin en zijn mannen aan hun lot overgelaten.

Thans was men dus op het goede spoor. Op het King-Williams-Land vond men inderdaad de overblijfselen van het door de expeditie betrokken tweede winterkwartier. Voorts ontdekte men een blikken bus met een door Franklin zelf geschreven mededeling, dat de expeditie de eerste winter op het Beechy-eiland, de tweede op het King-Williams-Land had doorgebracht. Aan de rand van deze mededeling was door een ander de verklaring neergeschreven, dat Franklin veertien dagen nadien was bezweken. Hoe dit was gebeurd en waar men hem ter aarde had besteld werd met geen woord vermeld. Verder werd medegedeeld, dat men zich wegens het in het ijs vastzitten der schepen genoodzaakt had gezien, op deze plek voor de tweede maal, dus in totaal voor de derde maal te overwinteren en tenslotte, dat 105 man en de scheepsofficieren zich op weg naar de Visrivier hadden begeven.

Hoe het komt, dat deze groep zo reddeloos en volkomen te gronde is gegaan, heeft men tot op de huidige dag niet kunnen ophelderen, daar elke verdere schriftelijke mededeling ontbrak. Wèl vond men telkens weer skeletten en voorwerpen, die de expeditie had meegenomen, o.a. in 1926 blikken met vervduurzaamd vlees, dat ondanks de tachtig jaar, die sindsdien waren verstreken, nog altijd niet bedorven bleek te zijn en nog in 1930 vond men opnieuw lijken en restanten van kledingstukken.

Een soortgelijk verloop nam ook de expeditie van kapitein de Long, welke door den dagbladuitgever Gordon Bennett was uitgerust. Hun schip „Jeannette" ging in de zomer van 1880 ten Noorden van de Noord-Siberische eilanden verloren. Na ontzettende inspanning, waarbij de mannen vaak dagenlang tot aan de knieën door ijsmodder moesten waden, bereikten zij tenslotte de open zee en reeds herleefde in hen de hoop, dat het hun dank zij de drie boten, die zij op hun sleden hadden meegevoerd, zou gelukken het Siberische vasteland in de nabijheid van de monding van de Lena te bereiken.

Een der boten kapseisde echter tijdens een hevige storm, zonder dat de overigen hun kameraden te hulp konden komen. De tweede boot bereikte inderdaad de monding van de Lena, maar de inzittenden zagen zich genoodzaakt, nog 250 KM. stroomopwaarts te trekken, alvorens zij de eerste nederzetting bereikten. Ook de derde boot, waarin zich kapitein de Long bevond, bereikte de kust van het Siberische vasteland. Daar men echter nog slechts voor de duur van vijf dagen levensmiddelen bezat, besloot de Long twee van zijn mannen vooruit te zenden, terwijl hijzelf langzaam met de overigen volgde. Weliswaar ontmoetten de beide kondschappers na een paar dagen een paar Toengoezen, doch het was hun niet mogelijk zich verstaanbaar te maken en toen zij, na nog een paar dagen te zijn voortgetrokken, beter slaagden, kwam de hulp te laat. De Long en zijn mannen bleken bij hun komst reeds verhongerd of doodgevroren te zijn.

Noordpooltragediën behoeven niet steeds door het ijs te worden veroorzaakt. Het is een bekend feit, dat een groot deel der Groenlandse kust tot op 80 graden Noorderbreedte een groen heidelandschap is, waarachter dan in de hoger gelegen streken het landijs begint. Toen Knud Rasmussen zich in 1917 met zijn expeditie aan de Noordwestkust van Groenland bevond, waren twee van zijn metgezellen, de botanicus Thorid Wulff en de geoloog Koch, als gevolg van de lange marsen over het landijs dermate uitgeput, dat Rasmussen zich genoodzaakt zag, hen samen met twee Eskimo's en een ruimschoots voldoende voorraad munitie achter te laten, terwijl hijzelf zich intussen met de overige leden der expeditie naar de op 100 KM. verwijderde Eskimo-nederzetting Etah spoedde, om hulp te gaan halen.

Wulff was, toen Rasmussen hem verliet, reeds zó zwak, dat hij geen eten meer kon verdragen, zelfs de sneeuwhazen niet, die als een lekkernij werden beschouwd, terwijl hij niet in staat was om, zoals hij met Rasmussen had afgesproken, 4 à 5 KM daags af te leggen. Daar echter de redding van alle vier afhing van de vraag, of zij intijds de met Rasmussen overeen gekomen ontmoetingsplaats zouden kunnen bereiken, dwong Wulff hen, hem alleen achter te laten. Van gras en heidekruid spreidden zij een leger voor hem en Wulff vleide er zich op neer. In zijn dagboek vermelde hij: „Om zeven uur vanavond ben ik gaan liggen, want ik wil de bewegingsvrijheid van mijn kameraden, waarvan hun redding afhangt, niet in de weg staan."

Hij was te zwak om zelf verder te schrijven en daarom dicteerde hij datgene, wat hij nog op zijn hart had, aan Koch: ....Ik ben jullie tot last en daarom zeg ik jullie rustig vaarwel. Ik dank jullie voor je kameraadschappelijkheid en hoop, dat jullie erin zult slagen, jezelf en de resultaten van onze expeditie in veiligheid te brengen." En tenslotte schoot hem, den botanicus der expeditie, nog iets te binnen: „De planten zijn op 79 graden Noorderbreedte bij kaap Agassiz en 20 KM. ten Westen ervan gevonden. Vegetatie bijzonder rijk en weelderig. Van de bedoelde soorten hebben er diverse hier hun Noordelijkste grens. Een nauwkeuriger onderzoek zou gewis tot zeer goede botanische resultaten leiden. Zwak als ik ben, kan ik het helaas zelf niet meer doen."

Toen beval hij zijn metgezellen, hem te verlaten. Glimlachend wuifde hij hen na. Toen Knud Rasmussen, die de afstand van 100 KM., welke hem van Etah scheidde, in twee dagen had afgelegd, met de reddingsexpeditie terugkeerde, was Wulff al lang van uitputting bezweken.

Een ware tragedie van hulpvaardigheid is met de redding der Nobile-expeditie verbonden. Niet minder dan zeventien personen verloren bij de pogingen tot redding hun leven, onder hen Roald Amundsen. En onder de geredden bevonden zich ook de beide lieden, die den stervenden Malmgren zijn pelsjas uittrokken en hem zo op de ijsvlakte achterlieten...

Dit doet ons denken aan de, gelukkig uiterst zeldzame, Noordpooltragedieën, die het gevolg van een misdaad zijn. Veel komt men hierover, zoals te begrijpen valt, meestal niet te weten. Een schrikwekkende wandaad is met de naam van Hudson verbonden, den ontdekker der naar hem genoemde straat en baai. Een deel van zijn matrozen sloeg aan het muiten, behaalde de overhand en zette Hudson, zijn negenjarig zoontje en zeven zieke leden der bemanning in een open boot zonder levensmiddelen en munitie aan boord. Nimmer heeft men iets meer van hen vernomen...

Al mogen dergelijke tragediën zich tegenwoordig niet meer afspelen, die der wetenschap zijn nog lang niet ten einde. Zolang de polen nog een onopgelost raadsel verbergen, zullen er mensen zijn, die trachten het te ontsluieren. Want er is niets, waaraan de door onderzoekingsdrang bezielde mens zich niet zou durven wagen, al dreigt hem daarbij ook honderdvoudig de dood.

GEMENGD NIEUWS.

EEN BEKENTENIS OP HET STERFBED.

Veertig jaar onschuldig op het Duivelseiland.

Dezer dagen zond het gerechtshof van Nizza een dringend telegram naar den gouverneur te Cayenne, met het verzoek den veroordeelde Henri Rigand op vrije voeten te stellen en hem een eervolle behandeling te doen geworden. Op het Duivelseiland, waar Rigand al veertig jaar als nummer 228 vertoefde, heeft deze tijding groot opzien teweeggebracht.

Veertig jaar geleden was een Engelse dame, Emily Ross, in haar villa te Nizza vermoord, terwijl alles er op wees, dat hier een roofmoord had plaats gevonden. De ijverige nasporingen der politie hadden geen resultaat opgeleverd, totdat een jongmens George Pigeonau genaamd, verklaarde, dat hij gezien had, hoe een van de gebroeders Rigand zich op de bewuste avond ijlings uit de villa had verwijderd: of het Henri of Raoul was, had hij door de duisternis niet goed kunnen onderscheiden. Nu begon de politie bij der gang na te gaan. Henri werkte als assistent-geneesheer in een ziekenhuis en stond bekend als een stille, degelijke jonge man. Zijn broeder Raoul, die een lichtzinnig leven leidde, bleek kort na de moord over tamelijk veel geld te beschikken. Het voortgezette onderzoek bracht nog andere verzwarende omstandigheden aan het licht, zodat men tot arrestatie van Raoul overging. Deze protesteerde uit alle macht tegen de verdenking. Hij zeide dat hij de dame in het geheel niet kende en dat hij nooit haar villa betreden had. Al zijn protesten konden evenwel de zware verdenking niet van hem afnemen. De jonge man dreigde krankzinnig te worden van vertwijfeling. Twee dagen na zijn arrestatie nam de zaak een onverwachte wending. Henri Rigand meldde zich aan en zeide, de dame uit jalouzie te hebben vermoord. Korte tijd later werd hij levenslang naar het Duivelseiland overgebracht.

Raoul verliet Nizza en men heeft daar nooit meer iets van hem gehoord. Naar men beweert, zou hij zelfmoord hebben gepleegd.

Voor enige dagen nu, overleed in een Franse gevangenis een veroordeelde met name George Pigeonau, die op zijn sterfbed aan den aalmoezenier der gevangenis een gewichtige schriftelijk machtigde, hiervan mededeling te doen. Hij was het nl. geweest, die de dame vermoord had, doch de verdenking op de gebroeders Rigand had geworpen.

Toen men Henri Rigand de blijde boodschap mededeelde, bekende hij dat hij door zijn zelfbeschuldiging zijn broer van wien hij dolveel hield, had willen redden, vooral daar zijn verloofde hem ontrouw was geworden, toen zijn broeder onder verdenking van moord was gevangen genomen. Door deze schuld op zich te nemen was hij uit de maatschappij ontvlucht en droeg in grote verbittering zijn hard lot. Van de hem geboden vrijheid wilde hij geen gebruik maken, doch wilde tot aan zijn dood als een verstotene op het Duivelseiland door te brengen.

HET DROEVIG LOT VAN EDWINA BOOTH.

Als gevolg van haar ziekte, in Afrika opgelopen.

Edwina Booth, de filmster, die in de film „Trader Horn" naam heeft gemaakt, is, gelijk men weet, nu reeds vijf jaar lijdende aan een geheimzinnige. ziekte, die zij in Afrika tijdens het opnemen van deze film heeft opgelopen, door de inwerking van de felle zonnestralen aldaar op haar onbeschermde huid. De reactie op haar zenuwgestel door de ziekte was aanvankelijk zodanig, dat zij geen zonlicht en ook bijna geen daglicht kon verdragen en zelfs geen bezoeken van vreemdelingen kon zij verduren.

Haar vader, dr. Woodruff, deed intussen al het mogelijke om genezing voor haar te verkrijgen en om haar het leven zo aangenaam mogelijk te maken.

Geruime tijd heeft zij in een inrichting vertoefd voor lijders aan tropische ziekten. Toen zij deze inrichting verliet, was het enige resultaat, dat zij met behulp van anderen kon lopen.

Vijf maanden lang reisden vader en dochter per auto heel Engeland af. Op het ogenblik hebben zij hun intrek genomen in een klein hotel op het platteland, waar niemand hen kent. Edwina Booth vindt thans haar voornaamste troost in het bestuderen van geschiedenis, aardrijkskunde en talen.

Bovenstaande bijzonderheden werden dezer dagen door den vader, tijdens een kort verblijf te Londen, aan een Engelse verslaggever medegedeeld. Kort daarop zocht de vader weer de eenzaamheid op, om daar met zijn dochter haar zo droevig leven te delen.

Moderne zakenreis per vliegtuig.

De reis naar Eindhoven van den heer D. S. Wyles, den technischen verkoopsleider der N. V. Philips Fabrieken te Sydny, Australië, is een merkwaardig voorbeeld van de door het internationale luchtverkeer geschapen mogelijkheid, om in korte tijd een zakenreis te maken van het ene eind van de wereld naar het andere. De 20ste November vertrok de Hr. Myles per Qantas Empire Airways van Brisbane naar Batavia; een uur en drie kwartier na aankomst op Tjililitan stapte hij in een K.L.M.-vliegtuig op weg naar Nederland en de 29ste November arriveerde hij te Eindhoven.

Na een verblijf van drie weken te Eindhoven is hij de 21ste December, met de „Kievit naar Singapore vertrokken, vanwaar hij vier dagen later per Quantas de trugreis naar Australië aanvaardde. De 3de Januari was hij te Sydney terug.

In zes weken is de heer Wyles dus uit en thuis en dank zij het combineren van K.L.M.- en Qantasdienst heeft hij drie weken in Eindhoven verblijf kunnen houden.

De heer Wyles is niet de eerste Australische reiziger, die gebruik maakte van de schitterende aansluitingen tussen K.L.M.- en Qantasdienst. De Qantas komt elke Zaterdagmorgen om 9.15 uur te Batavia aan, het K.L.M.-vliegtuig vertrekt om 11 uur. De reisduur Brisbane-Batavia is 3½ dag. Batavia-Amsterdam 5½ dag, in die 9 dagen legt men 20.500 KM. af.

HUWELIJKS-ELENDE IN DE VER. STATEN.

Gemiddeld duurt een huwelijk daar 6 jaar en 8 maanden.

Volgens de nieuwste statistieken, die zijn samengesteld door het „Marital Relations Institute", wordt in de Verenigde Staten op ieder 20 huwelijken slechts één echtverbintenis uit liefde gesloten. Aan 18.000 jong-gehuwde echtparen werden de volgende vragen gesteld: „Om welke reden hebt gij een huwelijk gesloten?" „Hoe lang denkt gij dat uw huwelijk zal duren?"

Uit de antwoorden, die werden ontvangen, is gebleken, dat slechts 5 procent der echtparen een huwelijk gesloten hadden uit liefde. Ruim 2 procent gaven aan, dat zij getrouwd waren om een bestaan te hebben, terwijl 91 procent zich geen rekenschap kon geven, waarom ze getrouwd waren.

Uit deze droeve cijferreeks bleek verder, dat 42 procent van degenen, die deze vragen beantwoord hadden, de mening waren toegedaan, dat hun huwelijk het wel 5 of 7 jaar zou uithouden, terwijl 6 procent er rekening mee hield, dat hun huwelijk niet langer dan twee jaar zou duren.

Slechts 34 procent schenen ernstige opvattingen te bezitten over de betekenis van het huwelijk en zij spraken de hoop uit, dat hun huwelijk slechts door de dood ontbonden kon worden. De overigen rekenden er op, dat hun huwelijksgeluk 10 tot 20 jaar zou duren.

Volgens officiële statistieken bedraagt de gemiddelde duur van een huwelijk in de Verenigde Staten slechts 6 jaar en 8 maanden.

De ellende der echtscheiding, die in Amerika zo veelvuldig voorkomt, is een der verschrikkelijkste kwalen van onze moderne tijd. Dit probleem is in Amerika des te moeilijker, omdat er geen eenheid en uniformiteit bestaat in de burgerlijke wetten betreffende de ontbinding van het burgerlijk huwelijk.

Ieder der 48 staten van Noord-Amerika maakt deze wetten voor zijn eigen gebied. Zo zijn er b.v. 3 staten, die tot de trieste ontdekking zijn gekomen, dat het bevorderen en gemakkelijk maken van echtscheiding-procedures een zeer goed middel is om het vreemdelingenverkeer te bevorderen.

Ieder jaar wordt de crisis in het huwelijksleven groter, ofschoon de verantwoordelijke autoriteiten een verbitterde strijd tegen de echtscheiding voeren.

Het is vanzelfsprekend, dat de Katholieke Kerk in de voorste gelederen staat in de strijd tegen de echtscheiding.

Het is jammer genoeg, dat de andere kerkgenootschappen in de Verenigde Staten niet dezelfde houding aannemen. De Protestantse Kerk is in twee grote kampen verdeeld, waarbij de ene groep voorstander en de andere een tegenstander is om d echtscheiding te vergemakkelijken.

In Protestantse kringen gaan er echter steeds meer stemmen op, om het voorbeeld der Katholieke Kerk te volgen.

Aankomst en vertrek der schepen van 25--29 Januari 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Magigian	25	Liverpool	25	Cristobal
Simon Bolivar	26	Hamburg, Amsterdam	27	Pto. Limon
El Libertador.	26	Maracaibo, Aruba	27	Aruba, Maracaibo
Tachira	26	New-York	26	Aruba, Maracaibo
Falcon	27	Maracaibo	27	P. Cabello, La Guaira San Juan, New-York
Patricia	28	Pto. Barrios	28	Hamburg
Baralt	28	St. Kitts, St. Eustatius St Martin, Bonaire	—	Curaçao
Astrea	29	New-York, P. Cabello	29	Aruba, Maracaibo
Atlas	29	S.Dom, N.Dom, S.Dom.	—	Curaçao
Midas	29	Haiti	—	Curaçao